

Evangelí del diumenge de la XXIV setmana de durant l'any: l'ovella perduda

Evangelí i comentari del diumenge de la XXIV setmana de durant l'any. “Veniu a celebrar-ho amb mi: he trobat l'ovella que havia perdut”. Saber-nos perdonats ens portarà a ésser diligents per donar a conèixer el perdó de Déu als altres, encarnant les accions del pastor de la paràbola.

Evangelí (Lc 15, 1-32)

Els publicans i els altres pecadors s'acostaven tots a Jesús per escoltar-lo. Els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven i deien:

—Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.

Jesús els va proposar aquesta paràbola:

—¿Quin home d'entre vosaltres, si té cent ovelles i en perd una, no deixa les noranta-nou al desert i va a buscar la perduda fins que la troba? I quan l'ha trobada, se la posa a les espatlles ple d'alegria i, arribant a casa, convida els amics i els veïns dient-los: “Veniu a celebrar-ho amb mi: he trobat l'ovella que havia perdut”.

Jo us dic que, igualment, hi haurà més alegria en el cel per un sol pecador que es converteix que no

pas per noranta-nou justos que no necessiten convertir-se.

O bé, ¿quina dona, si té deu monedes de plata i en perd una, no encén una llàntia i escombra la casa amb tota cura fins que la troba? I quan l'ha trobada, convida les amigues i veïnes dient-los: “Veniu a celebrar-ho amb mi: he trobat la moneda que havia perdut”.

Igualment jo us dic que hi ha una alegria semblant entre els àngels de Déu per un sol pecador que es converteix.

I digué encara:

—Un home tenia dos fills. Un dia, el més jove digué al pare:

—Pare, dona'm la part de l'herència que em toca.

Ell els va repartir els béns. Al cap d'uns quants dies, el fill més jove va

vendre's tot el que tenia i se'n va
anar amb els diners en un país
llunyà.

Un cop allí, dilapidà la seva fortuna
portant una vida dissoluta. Quan s'ho
hagué malgastat tot, vingué una gran
fam en aquell país i començà a
passar necessitat. Llavors es va llogar
a un propietari d'aquell país, que
l'envià als seus camps a pasturar
porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les
garrofes que menjaven els porcs,
però ningú no li'n donava. Llavors
entrà dintre d'ell i es digué: “Quants
jornalers del meu pare tenen pa de
sobres i jo m'estic aquí morint de
fam! M'aixecaré i aniré a trobar el
meu pare i li diré: Pare, he pecat
contra el cel i contra tu. Ja no
mereixo que em diguin fill teu;
tracta'm com un dels teus jornalers”.
I se n'anà a trobar el seu pare.

Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. 21 El fill li digué:

—Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu.

Però el pare digué als seus criats:

—De pressa, porteu el vestit millor i poseu-l’hi, poseu-li també un anell al dit i unes sandàlies als peus; porteu el vedell gras i mateu-lo, mengem i celebrem-ho, perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l’hem retrobat.

I es posaren a celebrar-ho.

Mentrestant, el fill gran era al camp. Quan, de tornada, s’acostava a la casa, va sentir músiques i balls i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué:

—El teu germà ha tornat. El teu pare l'ha retrobat en bona salut i ha fet matar el vedell gras.

El fill gran s'indignà i no volia entrar. Llavors el seu pare va sortir i el pregava. Però ell li respongué:

—Fa molts anys que et serveixo sense desobeir mai ni un de sol dels teus manaments, i tu encara no m'has donat un cabrit per a fer festa amb els meus amics. En canvi, quan ha tornat aquest fill teu després de consumir els teus béns amb prostitutes, has fet matar el vedell gras.

El pare li contestà:

—Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que és meu és teu. Però calia celebrar-ho i alegrar-se, perquè aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem retrobat.

Comentari

L'evangeli d'aquest diumenge recull les paràboles anomenades de la misericòrdia o de l'alegria, transmeses per sant Lluç, l'evangelista dels gentils. Com ja s'ha comentat la paràbola del fill pròdig en una altra ocasió, ens centrem ara en les dues primeres, referides a l'ovella i a la dracma perdudes.

Durant la vida pública, Jesús va rebre crítiques i murmuracions per la bondat que manifestava amb els publicans i els pecadors. Aquells interlocutors plens de desdeny i falsa justícia no reben de Jesús un retret, sinó una bella instrucció sobre la misericòrdia divina cap als pecadors, als qui cerca un a un amb diligència, i pels qui s'omple de gran alegria comunicativa quan els recupera. Com un pastor de cent ovelles que no

para fins a trobar la que va perdre. O com una dona que encén una llum, escombra la casa i busca acuradament fins a recobrar la dracma extraviada.

Força pares de l'Església veuen darrere aquestes paràboles un compendi de la història de la salvació. Per exemple, sant Ciril diu que el nombre cent de les ovelles “es refereix a tota la multitud de les criatures racionals que li estan subordinades; perquè el nombre cent, compost de deu dècades, és perfecte. Però se n'ha perdut una que és el gènere humà”[1]. I sant Gregori afegeix a aquesta idea que “l'home va abandonar el cel quan va pecar. I perquè es completés el nombre de les ovelles al cel, era buscat l'home, perdut a la terra (...). I el nostre pastor, un cop redimida la humanitat, torna al regne del cel. I llavors crida a amics i veïns, és a dir, als cors dels àngels que

constantment compleixen la seva voluntat i gaudeixen al seu costat”[2].

A més d'aquesta lectura universal, cadascun de nosaltres també ens podem veure reflectits a l'ovella o la dracma perdudes i que es deixen trobar per Déu. En aquest sentit, per molt pecadors que ens sentim, tots ens hem d'omplir d'esperança en meditar aquestes entranyables paràboles, perquè revelen l'amor immens de Déu per cada persona, i en especial pels més allunyats d'Ell.

Com assenyala el Papa Francesc, per a Jesús “no hi ha ovelles definitivament perdudes, sinó només ovelles que cal tornar a trobar. Això ho hem d'entendre bé: per a Déu ningú no està definitivament perdut. Mai! Fins a l'últim moment, Déu ens cerca”[3]. En la exhortació *Evangelii Gaudium* el Papa insisteix: “Déu no es cansa mai de perdonar, som nosaltres els qui ens cansem d'acudir

a la seva misericòrdia. Aquell que ens va invitar a perdonar «setanta vegades set» (Mt 18,22) ens en dona exemple: Ell perdona setanta vegades set. Ens torna a carregar sobre les seves espatlles un cop i un altre. Ningú no podrà treure'ns la dignitat que ens atorga aquest amor infinit i indestructible”[4].

Jesús comença les paràboles preguntant: “Qui de vosaltres si té cent ovelles i en perd una...? O quina dona, si té deu dracmes i en perd una...”. Si aquestes paràboles ens fan vessar d'esperança per a la vida personal, també ens interpel·len per imitar la comprensió de Jesús amb els altres, la seva diligència per buscar qui s'ha allunyat de Déu i la seva alegria en recuperar-lo. Jesús ens demana sortir a trobar tots, sense jutjar els altres i sense quedar-nos ficats a la cleda. Com deia sant Josepmaria, “de cent ànimes ens interessin totes cent” i cal “obrir-se

com un ventall per tal d'arribar a totes les ànimes”[5].

Saber-nos perdonats ens portarà a ser diligents en donar a conèixer el perdó de Déu als altres, encarnant les accions del pastor de la paràbola que, com comenta un pare de l'Església, “quan troba l'ovella, no la castiga ni la condueix a la cleda violentament sinó que, col·locant-la sobre les espatlles i portant-la amb clemència, la reuneix amb el seu ramat”[6]. Així compartirem moltes vegades amb Déu i els amics del cel l'alegria d'una nova conversió.

[1] Sant Ciril, *Catena aurea, in loc.*

[2] Sant Gregori, *In Evang hom.* 34.

[3] Papa Francesc, *Audiència general,* 4 de maig de 2016.

[4] Papa Francesc, Ex. Ap. *Evangelii Gaudium*, n. 3

[5] Sant Josep maria, *Solc*, nn. 183 i 193.

[6] Sant Gregori de Nisa, *Catena aurea*, *in loc.*

Pablo M. Edo

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangelii-del-
diumenge-de-la-xxiv-setmana-de-
durant-lany-lovella-perduda/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangelii-del-diumenge-de-la-xxiv-setmana-de-durant-lany-lovella-perduda/)
(31/03/2026)